

LLIBRERIA PASALAMAR <i>Sant Antoni, 13 - ULLDECONA</i>	BAR EL REBOST VICENT FERNANDEZ Carrer Calvari, 57 - ULLDECONA
Construccions TOSTAO ULLDECONA	Antigua Ferrreteria ALFARA Cocinas Orbeago y Benavent. Estufas, Placas, Frigoríficos y Lavadoras Agni. Listas de Boda Plaza Iglesia, 3 - Teléfono 720038 - ULLDECONA
Pastisseria RAGA <i>Major, 105 - Tel. 72 03 53</i> ULLDECONA	Dolçeria MILLAN <i>Major, 115 - Tel. 720282 - ULLDECONA</i>
Mútua General de Seguros AGENCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 720081 - ULLDECONA	Rellotgeria ITARTE ULLDECONA
FUSTERIA Fco. LAVEGA Carrer Sant Lluc, 29 - Tel. 720223 ULLDECONA	Video - Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratorio Fotográfico Distribuidor Videos, JVC Avda. Ramón Salomón, 19 - Tel. 72 03 63
Bar - Restaurante ORFEO JOSE VERICAT Calle Mayor, n.º 147 - ULLDECONA	Auto-Escola PITARCH TRAMITACIONS i ASSEGURANCES Plaça Sales i Ferré, 15 - Telèfon 72 03 92
Sus compras en Tejidos y Confección CASA ENRIQUE Sant Antoni, 43 - Tel. 720113 - ULLDECONA	Motos - Ciclos VIDAL Motos - Bicicletas - Motocultores MOVICAM y Motosierras TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA
GRUNDIG La seguridad de un gran nombre RADIO FERRE	Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER - SER Pintures TITAN-LUX. Distribuidor Oficial BOSCH Carrer Major, 104 - Telèfon 72 03 11
MATERIALES DE CONSTRUCCION ESTEVE Calle Adell, 23 - Teléfono 720187 - ULLDECONA	Carnisseria BEL - QUEROL <i>Sant Antoni, 18 - Tel. 720464</i> ULLDECONA
M. P. MARINE - Lencería Major, 77 - ULLDECONA	Espumosos SANS BEBIDAS Y REFRESCOS Entenza, 30 - Tel. 72 03 40 - ULLDECONA

C.C.R.

CARRER MAJOR, 147, 1.er - TELÈFON 720337

ULLDECONA, MAIG / JUNY 1984

NUM. 12

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN

Fundat l'Any 1.947

ENTREGA
DE
PREMIS
DEL
XIII
CONCURS
LITERARI

Sumari:

- La vuitada de Corpus
- La nostra gent
Avui: MANEL OLLÉ i ALBIOL
- Coneixem els nostres autors?
JOSEP CARNER

Butlletí d'ús intern

C. C. R.

DIRECTOR:

Gabriel Roig i Querol

Consell de Redacció:

Joan M. Subirats Castell
Ricardo Pasalamar Pomada
M.ª Carme Estellé Orti
Cándida Maria Minguet Itarte
Pietat Guarch Roig
Isabel Sorlí Torres
Eduard Sauch Querol

ATENCIÓ SOCIS:

El 23 de juny, vespra de Sant Joan, tindrà lloc al Poliesportiu una revetlla popular amb orquestra, organitzat pel C.C.R. i el Centre Excursionista i patrocinat per l'Ajuntament.

Els socis del C.C.R. i prèvia exhibició del carnet, tindran COCA i MOSCATELL gratuït.

Com sempre us esperem a tots, no hi falteu!!!

NOTICIA D'ULTIMA HORA

El grup de Teatre del C.C.R. ha estat un dels seleccionats com a millors, dels 72 grups participants a la 1.ª MOSTRA JUVENIL DE TEATRE, amb l'obra «LA FORTUNA DE SILVIA» de Josep M.ª de Sagarra.

SECCIO COSTUMS I TRADICIONS

El passat 29 d'abril i a la Sala d'Actes de l'Ajuntament es va fer el lliurament de premis del XIII Concurs Literari.

Hem de donar les gràcies al jurat que va estar compostat per Marisa Brusca, Joan Bta. Vizcarro, Pere Sans, Rita Soler, M.ª José Gavalda, M.ª José Royo, Juanita Minguet, Jesús Minguet i Josefa Forcadell.

També hem d'agrair la col·laboració de la Caixa d'Estalvis Provincial de Tarragona, la Caixa de Pensions i la Caixa Rural Provincial, sucursals d'Ulldecona i la Caixa d'Estalvis de Catalunya, sucursal d'Alcanar i als Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat, pel seu ajut gràcies al qual hem pogut confeccionar uns bons lots de premis els quals han estat els següents:

CATEGORIA A) 3er. i 4art. Curs d'EG.B.
Tema obligat "Mi juego favorito".

1er. premi: Montserrat Martín Fernández.
2on. premi: Carmen Bel Martí.
3er. premi: Josep Millàn Cardona.
1er. accèssit: Silvia Labernia Castell.
2on. accèssit: Esteban Sevilla Sevilla.
3er. accèssit: Carmen Vericat.

CATEGORIA B) 5è. i 6è. Curs d'E.G.B.
Tema obligat "¿Qué te gustaría ser de mayor?"

1er. premi: Núria Sauch Cruz.
2on. premi: Rosa Brau Adell.
3er. premi: Rosa Cabús Grangé.
1er. accèssit: Teresa Fusté.
2on. accèssit: Miriam Redondo.
3er. accèssit: Neus Agasa Balagué.

CATEGORIA C) 7è. i 8è. Curs d'E.G.B.
Tema obligat "Festes Quinquenals d'Ulldecona".

1er. premi: Carmen Pérez Marín.
2on. premi: Anabel Folch Millàn.
3er. premi: Montserrat Pasalamar Ballester.
1er. accèssit: Teresa Ferré Vidal.
2on. accèssit: Manolo Barrera Zurita.
3er. accèssit: Tere Galiano de los Aires.

Redaccions Premiades

PRIMER PREMI CATEGORIA A)

A mí me gustan mucho los juegos, son bonitos y entretenidos. Me paso horas jugando con ellos, algunos son de pensar y otros de saber participar.

Me gusta más jugar en compañía como por ejemplo las amigas y amigos.

Quando hace mal tiempo y no puedo salir a la calle, juego con ellos y me entretien-

go. No me gusta hacer trampas ni que me las hagan a mí.

No me gusta pelearme ni regañarme con las amigas ni amigos, a veces se me escapa pero me arrepiento y me perdonañ. A veces puedes hacerte daño pero

PRIMER PREMI CATEGORIA B)

Si tuviera que contar las cosas que me gustaría ser de mayor, me pasaría el día entero contando y contando mis mayores aspiraciones, porque en realidad todos los trabajos u oficios me gustan (exceptuando algunos).

Pero una cosa que me gusta más que las otras es el periodismo. Puede que en realidad ser periodista no sea como me lo imagino. Me imagino que ser periodista tiene muchas ventajas, vas de aquí para allá intentando buscar un buen artículo (pues a mí me gusta viajar) también me gusta porque vas descubriendo cosas nuevas, buenas o malas, intentando buscar la verdad de aquel caso tan difícil que a veces se encuentra. Pero lo que más me gusta es la libertad que tienen para expresarse en sus artículos.

PRIMER PREMI CATEGORIA C)

—Àvia no ting son.

—Nena, tens que dormir, ja es tard.

—Àvia, perquè no em comtes com són les festes quinquenals, jo no les he vist mai.

La meva àvia, em va sentar als seus genolls i em va explicar lo següent:

—Apa, nena, escoltam bé.

Aquestes festes es celebren cada cinc anys i per aquest mateix motiu es diuen "Festes Quinquenals".

El motiu de estes festes es pot dir que són entregues a la Verge de la Pietat. La Verge, la solen voltar per una part del poble la qual es seguida per una processó. Això es fa la majoria de les nits durant estes festes.

—Però àvia, fa molts d'anys que es celebra aquesta processó?

—Nena, no em molestis, ja te aniré explicar tot poc a poc.

—No sé exactament quand temps fa, però... sí, sí que sé quand temps fa.

debes procurar evitarlo, jugando bien.

Procuraré jugar bien y no pelearme con las amigas. Y ahora me despido de todos ustedes diciéndoles que también se diviertan como yo. ¡Adiós amigos!

Pero lo que no me gusta es que haya gente que se preocupe tanto por su trabajo, mientras que otros viven a costa de otros (como animales parásitos) y esto no lo digo sólo por el periodismo sino por todos los trabajos y oficios del mundo. También me gusta porque ser periodista es parecido a ser escritor, aunque el "libro" esté repartido entre muchas personas donde encabezándolo todo está el Director.

En mis ratos de ocio siempre dibujo, porque creo que es una manera de expresar lo que sientes, dibujándolo, me apasiona el mundo de los pintores célebres y también los escritores.

En este 6 curso he aprendido muchas cosas tanto buenas como malas y he abierto mejor los ojos dejando detrás esas fantasías infantiles.

—Mira el teu pare té ara 38 anys. El mateix dia que van començar les festes, jo no vaig pugué assistir a n'elles ja que, el meu fill, o sigui el teu pare ja volia venir al món.

—Bé ara, ja a dormir, m'he ho as prometid.

—Sí, àvia, bona nit.

"Aquesta és la història que em va contar l'àvia fa 7 anys.

Aquesta història he volgut escriure-la al diari, perquè no vui olvidarla mai.

Aquesta petita història no la podré olvidar mai per dos motius que ara us explico: El primer motiu es perquè en la va explicar l'àvia, i jo això o ting com un record que mai podré perdre o donar. I el segon motiu es perquè estes festes són per a mi les millors festes que podem passar tots junts.

En aquestes paraules em despèdeixo de tu, estimat diari, i et dic:

Fins una altra!

Els treballs publicats no han estat rectificats i ens limitem a copiar l'original.

COSTUMS i TRADICIONS

Vuitada de Corpus

La festa del Corpus ve a ésser una commemoració del Dijous Sant, és a dir, es torna a celebrar la Institució de l'Eucaristia. L'endemà del Dijous Sant es ja un dia trist i de dol, l'Església per tant per tal de donar una major brillantor a un fet tant important, ho torna celebrar el dia que en diem de Corpus Christi. Aquesta festa tenia una durada, anys enrera, de vuit dies. La vuitada començava el mateix dia de Corpus i acabava el dijous vinent. El diumenge que hi havia enmig es celebrava la Festa del Poble.

Com podeu veure, aquestes festes tenien un fons eminentment religiós i per tant la major part d'actes que es feient, tenien aquest caire. Si treiem el dia de Corpus i la festa del poble ens resten sis dies i durant cadascun d'aquests es celebrava la festa de cadascun del sis barris en què estava dividit el nostre poble.

Divendres es feia la festa del barri de Sant Antoni i Sant Roc; dissabte al de Sant Jaume i Sant Josep, dilluns al de Sant Cristòfol i Santa Bàrbara; dimarts al de Sants Màrtirs i Sant Jaume; dimecres al de la Puríssima i Sant Pasqual i el dijous de la vuitada al barri de la Mare de Déu del Roser.

Cada dia tenien lloc dos processons. Pel matí s'anava a cercar la imatge a casa del majoral i es duia en processó fins l'església on es feia la Missa Major i es deixava el sant fins la tarda. En acabar la missa es feia el sorteig perquè sortís el nou majoral per l'any proper. A la tarda, després del rosari, de nou, es sortia en processó per portar la imatge a casa del nou majoral.

A cada barri hi havia, a un dels carrers, una capelleta amb el seu Sant u Verge i a baix mateix es feia un altaret.

La Festa de cada barri corria a càrrec dels "alets" (socis), és a dir, eren els que organitzaven la festa i la finançaven. A la tarda i finalitzada la processó s'organitzaven, a nivell de barri també, jocs populars per la mainada: olles, carreres de sacs, xocolata...

Tots els actes, però, no eren religiosos. Era molt típic d'aquesta vuitada, el ball dels mantons de manila. A la tarda es feia el ball infantil i a la nit pels grans. Malgrat, que aquestes festes arribaven en un moment poc propici —el poble estava molt ocupat amb la sega del blat— a la nit no hi mancaven les parelles per ballar, calia guanyar al barri del dia passat: "A veure si podem treure més parelles."

Cal recordar, també, l'important paper de la Banda de Música durant aquestes festes. La seva tasca començava ja el dia abans de la festa, en què tenia lloc una cercavila. A l'endemà acompanyaven les processons i els balls dels mantons de manila. Així que no tenien pas temps d'aborrir-se durant la vuitada. Podríem contar aquí una anècdota que existeix referent a les processons i als músics. Quan es feia la cercavila, el majoral repartia als "alets" unes banderetes perquè les col·loquessin a llurs carrers. Els que no havien pagat no

tenien banderetes i quan la banda passava, en veure algun troç de carrer sense banderetes deixaven de tocar fins tornar veure'n.

El dia de la vuitada que corresponia al "barri del Roser" (Carrer del Pes), es feien dues processons a la tarda, la de la Verge —com a cada barri— i la del Santíssim. Aquesta última processó era molt curta: Carrer del Pes, Encomanda i Sants Màrtirs fins l'Església. Com es pot veure era un itinerari per carrers molt estrets, però eren els més amples que hi havien per donar el tomb, paral·lel a l'Encomanda hi havia ja la Muralla i la part de baix del Carrer Major passava el mateix, hi havia l'altra Muralla i els carrers anteriors a aquesta eren encara més estrets.

El dia de la Festa del Poble, és a dir, el diumenge després de Corpus, es feia la festa a càrrec de l'Ajuntament i es feia una processó molt maca: Sortien tots els Sants que hi havien a l'Església i els nens i nenes que havien fet la Comunió aquell any hi sortien. Els nens portaven "crossa" i les nenes "cinta".

Durant aquesta processó es feien les famoses "cortesies". En acabar la processó, abans d'entrar a l'Església cada Sant havia de rendir honor al Santíssim i per tant havien d'agenollar-se i aixecar-se tres vegades davant el Santíssim. Algunes imatges eren molt pesades i resultava molt difícil aguantar l'equilibri de la peanya i aquesta dificultat es convertia en tot un espectacle, tota la gent estava pendent de si cauria o no la imatge.

Una altra cosa molt típica d'aquestes festes eren "els nanos", propietat del barri del Roser perquè els havia fet el "tio Juanito Casola". Com que era una cosa molt pròpia només sortien el dia de Corpus, el

dia de la Festa del Poble i el dia de la Festa del Barri.

Segurament, encara ens haurem passat algun aspecte d'aquestes festes tan maques i que tanta importància varen tenir al nostre poble, però poden estar segurs que hem procurat assabentar-nos de tot allò que hem pogut, per recordar-ho a uns i explicar-ho a uns altres que no ho savien.

JUGOS-BOL

Avda. Salomón, 20
Tel. 720662

ULLDECONA

RESTAURANTE "BARBACOA"

- ZUMOS DE FRUTAS NATURALES
- CLUB DE BOLOS
- SALA DE REUNIONES
- SALON PARA BODAS Y BANQUETES
- RINCON DE JUEGOS

Local con aire acondicionado

LA NOSTRA GENT

Avui: Manel Ollé i Albiol

Quan el Consell de Redacció del C. C. R. em va plantejar la necessitat de fer una xerrada amb Manel Ollé, la veritat és que no ho vaig pensar molt, pel fet que sabia, ja, al moment, que no caldria preparar cap qüestionari per omplir aquesta fulla de la "Nostra Gent". La seva capacitat com a persona és suficient, com perquè sortiguessin sobre la marxa totes aquelles qüestions, que, en definitiva, estan directament lligades al poble d'Ulldecona. Pels més joves, cal assenyalar qui és Manel Ollé Albiol. Penso que pels més grans, els que tenim al voltant dels trenta anys, sobren explicacions.

El nostre convidat d'avui, fill d'Ulldecona, des de fa quinze anys viu normalment a Tortosa, on al Institut de Batxillerat, és Professor de Literatura Catalana. Per donar una mica de peu a aquest personatge, direm que li agrada, parlant amb ell, recordar l'infantesa en aquelles petites festes escolars a les Monges Carmelites. No s'ha aturat mai a pensar com es podria definir com a persona. Ell sempre diu que si anéssim preguntant, i xerrant amb ell, aniria sortint tal i com és en definitiva. No és massa partidari de les definicions concretes, perquè diu que són perilloses pel fet que a un el poden etiquetar. Creu que al llarg de múltiples actuacions és quan es pot definir la personalitat de cadascú. **"Vaig vivint, vaig fent, vaig actuant d'acord amb els meus criteris, idees i manera d'ésser. Si t'hagués de donar una definició en quaranta paraules em sembla que no la podria donar. D'entrada és difícil definir-me"**.

Manel Ollé, dins el pla professional ha rebut un guardó, i de fet aquest és el motiu de què sigui avui el protagonista, dins la "Nostra Gent".

Quin és el motiu d'aquest premi?

"Es un premi literari, de narració. Fa temps que escric. Suposo que tots hem començat a escriure d'una manera semblant. Vas escrivint i arriba un moment que se t'ocorreix presentar una obra teva a algun concurs, donar-la a llegir o fer al-

guna publicació. En aquest cas, aquesta obra és una mena de reflexió, d'estudi, sobre una determinada gent, un determinat paisatge, bastant pròxim a la nostra terra. És com intentar reviu algunes vivències, records d'infantesa. Vaig fer la aventura d'enviar-ho a un concurs; el van seleccionar i me'l van donar. Es va organitzar per a celebrar les festes de Sant Antoni, d'El Perelló. Un concurs en llengua castellana i catalana d'abast general per a petits i grans. Va ésser el primer premi de narrativa, en prosa i en català".

Tú que vius fora de la Vila, quina impressió hi ha d'Ulldecona, per la resta dels pobles de les nostres contrades?

"Molt bona. Ulldecona és un poble carregat d'història, de cultura, de tradició. Un poble actiu. Pel que fa a la cultura i posaré un exemple d'una alumna meua, de Paüls, que en certa ocasió va venir a fer teatre d'afecionats, i li vaig preguntar quina era l'impressió que havia tret d'Ulldecona. Hem va respondre que de tots els llocs que havia estat, Ulldecona li cridà l'atenció per l'organització. Donar la imatge d'organització és fer les coses bé. En un altre ordre de coses, és un poble centrat en un territori on hi han moltes arqueologies descobertes i moltes per descobrir. Començant per l'església, joia arquitectònica, així com cases d'aquest poble, d'alguna manera es tindria que fer quelcom per evitar de perdre-les, simples cases de pagesos que responen a una època. Hauria de saber-se mantenir aquest patrimoni local. Com a fill d'aquest poble, penso que hi ha molta vida a tots els nivells: la cultura aquí està viva, cal observar la capacitat de moviment de les entitats".

Has pensat quelcom que hi fa falta a Ulldecona?

"M'agradaria que a Ulldecona, i algún dia s'hauria de fer, es fes un museu. La història ha evolucionat molt i s'han substituït tota una sèrie de sistemes de treball, d'activitat humana i econòmica que cal observar. Per exemple, dels tractors que han substituït als carros, dels motocultors a les

eixades, el plàstic a la ceràmica popular. Algunes unitats de mesura, lo que és una barcella, una roba, una lliura... tot això que la gent ho tira a les escombraries. A Ulldecona, no fa molt, havien unes artesanies que han desaparegut; els boters, cistellers, corretgers. Els arreu d'aquesta gent, els mostraris dels diferents cistells que es feient abans. No seria cap disbarat posar-ho a un Museu. No solament recuperant cada objecte, sinó guardar-ho amb el seu nom. Les diferents peces de llaurar, les relles. En definitiva continuar la història del nostre poble d'una manera didàctica i viva".

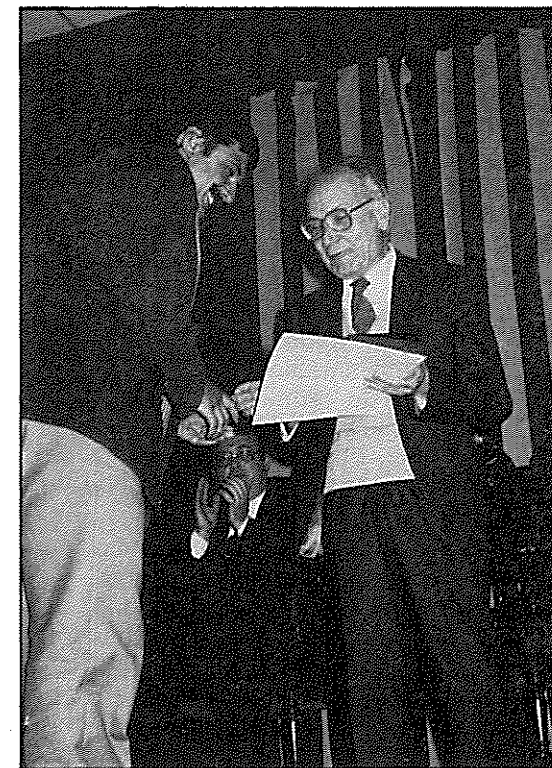
Vols dir amb això que per la història que tenim al poble, no s'ha sapigut fer un recull de totes aquestes coses?

"Exactament no et sé respondre, però hi ha una cosa molt clara. Seria contradictori que l'església tingués el seu museu, que el C.C.R. tingués el seu museu, que les escoles i l'ajuntament tinguessin el seu museu. Potser que 40 museus no, però 40 arxius potser que sí. Vull dir, que és bò que cada estament tingui els seus arxius, però que hi hagi un museu global d'Ulldecona, vinculat als centres d'ensenyament, per aprofitar-lo de forma didàctica. En aquest museu, tal i com jo el concebeixo, tanmateix hi cabria una peça d'orfebreria, que un vestit popular, armes o ceràmiques, bitllets o monedes antigues o treballs arqueològics de qualsevol "moleta del Montsià".

Has arribat a pensar mai que a Ulldecona es pugui fer la Passió en català?

"La Passió en català, en aquest català d'ací, penso que podria ésser una Passió força interessant. Seria un encert fer-la i crec en aquesta experiència. I vull deixar una cosa molt clara si hem permetes. Joestic fora de la Passió. No soc particip actiu, però sóc simpatitzant, perquè en una època de la meua vida, vaig ésser "Passió". Pel que vaig a dir, contestant a la teua pregunta, vull remarcar, que no he d'ensenyar res, ni criticar cap postura. Simplement és la meua opinió, un simple comentari generós i sincer.

Seria molt interessant fer un text que tingués una profunditat evangèlica, a més a més que literariament molt bell, evangèlicament indiscutible. Insinuaria tornar a cercar els arrels de quan es feia pels carers del poble. Cal recordar el "Davallament de la Creu", és ben segur que llavors la Passió es feia a Ulldecona i en català.

Penso que si va tornar a rebrotar en castellà potser devia ésser per les circumstàncies d'aquella època. S'ha dit que'l públic és valencià. Bé doncs, aquest públic valencià és de les comarques litorals, que són les catalanes. Crec que si la Passió tornés a néixer de nou, neixeria en català. I tenim l'exemple del C.C.R. que feu teatre cada dia i el feu en català. A més a més l'idioma avui està recuperant tota una sèrie d'espais, de llocs, en alguns d'elles mai no hauria d'haver sortit. No hi ha barrera lingüística".

Bé, per acabar, voldries resenyar quelcom de més?

"Ja que hem dones la oportunitat se m'acudeix que a les primeres revistes locals "Ulldecona", que es van fer cap als anys 60, un mestre del nostre poble, avui jubilat, En Lluís Massip, en un moment donat, en un article escrit per ell veia a Ulldecona la necessitat de fer una escola d'agricultura. A mí m'agradaria força, hem faria molta il·lusió aquesta idea. Així com gent de fora m'han dit que a Ulldecona hi ha cultura, també m'han preguntat, què passa a Ulldecona amb l'agricultura? Llavors En Lluís apuntava aquesta possibilitat, i jo personalment tindria una certa alegria si això fóra possible."

Gràcies per tot i felicitats, Manolo.

Coneixem els nostres autors?

JOSEP CARNER

Permeteu que avui arribéssim a vosaltres mitjançant aquests versos que ens deixà un home amable, un poeta elegant, enamorscat i de paraula fàcil i acusada; un home que fou poeta, contista, traductor, periodista, dramaturg i un home que, encara que la campanya no reeixí, fou proposat per al Premi Nobel.

— Aviu el cor no pena ni somica: del món a penes ha servat esment. Del mot només m'arriba la música, de l'arbre sols en veig el moviment.

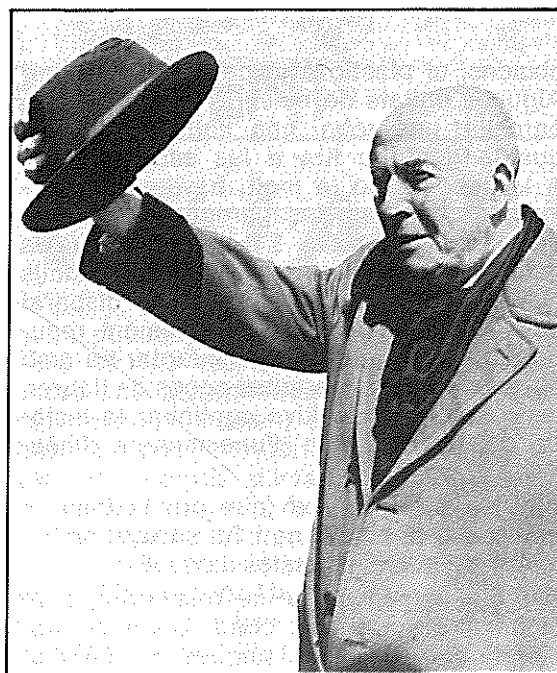
— I en cloent les parpelles una mica, tal volta, a noves curses amatent, poguéu entendre com l'ocell s'explica o què vol l'aigua amb tant renou d'argent.

— Ara a recés em trobo del xaloc: d'enuig i febre, polseguera i foc, onades en neguit, ofec del dia.

— Avui tinc el sentit embadalit: amor finat és el més dolç oblit; tempesta al lluny es torna melodia.

En commemorar el centenari del seu naixement, voldriem donar a conèixer l'obra i la personalitat d'aquest autor a totes aquelles persones que no el coneixen i que el coneguin més a fons, aquelles que ja en tenien esment.

Josep Carner fou un escriptor precoç, als dotze anys ja havia publicat la primera poesia. En un principi la seva poesia va tenir influències directes del modernisme i de Verdguer, encara que després es van perdre. Més tard, quan publica "Els fruits saborosos", Carner es reconegut com el nou gran poeta perquè la seva poesia s'ajusta al corrent literari llavors de moda: El Noucentisme. Considerat com un dels capdavanters d'aquest corrent, Carner publicarà: "El verger de les galanies" i "Les Monjoies". En publicar "Auques i ventalls" veiem que apareix un tret molt marcat: una certa ironia. Apareix després "La paraula en el vent", un llibre que s'oposa estranyament amb la resplendor vital de la seva obra: "no ve a ésser altra cosa que una història planyívola d'amor, sense prendre per testimoni ni els rius, les estrelles

o les cascades; en realitat el poeta s'ha fet una confiança ell tot sol, i en el llenguatge que li era més entenedor".

El 1920 ingressa a la carrera consular, d'on passarà a la diplomàtica, la qual cosa el durà a Gènova, Costa Rica, Beirut... La seva partença coincideix amb la davallada del Noucentisme i la manifestació pública de les discrepàncies de Carner amb la postura adoptada per la Lliga Regionalista; al mateix temps s'obre una nova etapa de Carner com a poeta: "El cor quiet", "El veire encantat" i "La primavera al poblet".

Però el nostre poeta tingué també una gran preocupació pels destins de l'home damunt la terra i així el 1941 publicà "Nabí", la gran resposta de l'autor davant el xoc físic i moral que varen provocar en ell la guerra civil, la posterior derrota republicana, el que significà per a Catalunya i l'exili subsegüent.

Bé, tot i que Carner sigui més conegut com a poeta, podem ben bé dir, que fou un prosista excepcional i que encara que no va conrear la novel·la, en un moment en què la narrativa catalana patí una crisi profunda, va ser ell qui amb la seva tasca de traductor dels grans autors anglosaxons, va contribuir eficaçment al seu redreçament.

Com a contista ens ha deixat "L'idill dels nyanyos" i "Deu rondalles de Jesús Infant".

Cal esmentar, també, el pas de Josep

Carner pel món del periodisme tant en català com en castellà. Tres són els llibres sorgits com a conseqüència de les seves col·laboracions a la "Veu de Catalunya" i "Tres estels i un ròssec". Es aquí on la seva prosa ateny un alt grau de perfecció i inaugura una nova manera de fer periodisme. Són llibres d'estil incisiu, breu, profundament irònic, en els quals Carner passa llista a tots els aspectes de la vida ciutadana.

Finalment, cal recordar, a Carner dramaturg. Al 1901 i amb el pseudònim de "Pere de Maldar", estrenà l'obra "Al vapor". Col·laborà també amb músics com

Enric Morera i amb Jaume Pahissa, adaptant el "Canigó" de Verdguer.

Fent homenatge a l'hospitalitat mexicana, i en castellà, escrivé el 1943 "El Misterio de Guanajuato", basat en una llegenda religiosa asteca. La darrera experiència teatral de Carner és "Cop de Vent", escrita el 1955, amb la qual obtingué el Premi "Guimerà", a Mèxic.

I, en acabar aquesta visió, tant sols en resta dir que fou Josep Carner, la seva obra, el seu mestratge, la seva presència, qui caracteritzà, endegà i bastí l'etapa que hom pot qualificar com de plenitud de la poesia catalana.

MAIG

Es dubta l'origen del nom d'aquest mes. Hi ha escriptors antics que creuen ésser un derivat de Maia, la Mare de Mercuri, a qui els romans solien oferir sacrificis el dia primer. Antigament, a Anglaterra, es donava el nom de "Dia de maig" al primer dia del mes, en què la gent sortia a fora a l'enc d'alba, a celebrar la vinguda de la primavera. S'estilaven en aquells temps les "Reines de Maig", vestides amb molts adornaments, i a tot arreu s'aixecaven els "arbres de Maig" (o simplement maigs). El darrer d'aquests arbres, guarnit amb cintes i flors, fou col·locat a Londres l'any 1717. Entre els catòlics, el maig se'l coneix com el Mes de Maria.

Dies assenyalats, etc. 1r de Maig, Dia de Maig

Refrans de Maig

"No et treguis l'abrigall fins que el maig sigui avall."

"Qui a l'hivern té sempre calor pel maig sent la fredor."

"Pel maig ton el pastor de les ovelles el bo i millor."

"Maig fred i ventós d'una collita en fa dos."

"Faci sol o faci neu per Sant Isidre i Sant Pancras faves i pèsols al cabàs."

JUNY

A l'antic calendari llatí, juny era el quart mes de l'any. Diu Ovidi que s'aplicà el seu nom en honor a Juno, però altres autors el relacionen amb el consolat de Junius Brutus. No obstant això, és probable que tingui relació amb l'agricultura i que, al principi, aquest matí indiqués el mes en què les collites maduren. Els anglosaxons l'anomenaven el "mes sec" com també el "mes del solstici d'estiu" per a diferenciar-la del juliol, el primer mes temperat. El solstici d'estiu té lloc al juny.

Ex. Brit.

Dies assenyalats, etc.

11 de juny, Sant Bernabé

24 de juny, dia del Solstici (Nativitat de Sant Joan Baptista)

29 de juny, Sant Pere

Refrans de juny

"Maig ventós i juny calent fan bon vi i bon forment."

"Juny aigualit tot ho fa eixerit"

"Juny humit amb sol encàs no fa cap mal al pagès."

"Sant Bernabé beneit molt de dia i poca nit."

"Quan Sant Bernabé se'n va el primer herbei cal segar."

No ho dubti...

en el camp de la seva seguretat

Automòbils, Incendi, Robo, Individual, Incendis de Collites, i la seva darrera novel·la: VIDA, amb participació en els beneficis

Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA
Sant Antoni, 8 - Telèfon 72 03 37

SEPTA

INDUSTRIA GRAFICA

PAPELERIA
Mayor, 91
Telèfono 72 00 24

TALLER
Montemolin, 15
Telèfono 72 03 11
ULLDECONA (Tarragona)

SECCIO DE TEATRE

ACTIVITATS:

El passat dissabte 2 de juny i al Teatre Municipal vàrem fer la presentació del Ballet del C. C. R. "SCANDALS". Tot seguit la Secció Juvenil de Teatre, va representar la comèdia original d'Assumpta González "Arribaré a les set... mort!".

També cal dir, que per al proper dissabte 21 de juliol, representarem al Teatre Municipal la comèdia original d'Assumpta González "DE MÉS VERDES EN MADUREN", i que serà la obra que aquest estiu representarem per tota la comarca. Els socis com sempre, prèvia exhibició del carnet, tindran la entrada **gratis**.

"LA COORDINADORA DE GRUPS DE TEATRE DE LES TERRES DE L'EBRE" EN MARXA

El passat 19 de maig es va organitzar per a tots els grups de la Coordinadora, una sortida en autobús, per anar a veure al Teatre Romea de Barcelona "L'òpera de tres rals", original de Bertold Brecht, dirigida per Màrio Gas. Tot seguit us oferim un comentari d'aquesta obra.

Brecht constitueix un dels puntals fonamentals del teatre contemporani. Ens aportà una nova visió, un sentit crític molt particular, on pretenia, mitjançant una original escenografia i un distanciament entre públic i actors, transmetre un missatge crític i directe, transmetre senzillament la realitat corrompuda que l'envoltava.

L'etapa productiva que clou "L'òpera de tres rals", presenta un Brecht conscient, destructor, ric en sensacions, humorista fins al sarcasme... L'acció, que es desenvolupa a la Barcelona de 1929 (a la versió de Joan Oliver), mostra una societat malalta, on el capital defineix les relacions i l'home val allò que pot pagar per ell mateix.

"NO SE QUE ES UN HOME: SOLS CONEC EL SEU PREU".

L'home brechtcià ha de lluitar contínuament en un ambient de forces oposades que el fustiguen. Malauradament, en aquesta visió dialèctica les forces del mal sempre triomfen.

Per tant, el missatge de "L'òpera" és vàlid en els nostres dies que segueixen essent obscurs (el que passa, és que tot s'ha sofisticat fins a lo inospitable i creiem superat lo que manca per superar).

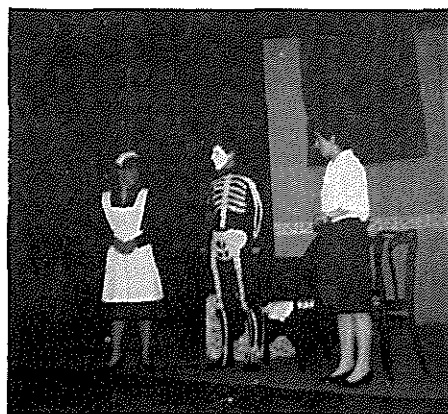
Sobre la forma, caldria destacar la perfecta fusió entre el text brechtcià i la música de Kurt Weill. Escritor i compositor plantejaven una deformació que bé podem qualificar "d'esperpèntica" mitjançant la

crítica al capitalisme a través del món del delictes i la marginació, que en són productes. D'altra banda és la paròdia d'un drama musical, més d'una òpera pròpiament dita.

La realització escenogràfica fou veritablement espectacular, així com els jocs de llums tant característics de Bertold Brecht, qui contraposa una forta il·luminació amb ombres violentes amb la finalitat de no sugestionar a l'espectador amb una història que es representa, sino tindre'l "despert", conscient de la seva situació d'espectador crític: "La Sala es la veritablement tràgica".

Brecht, amb aquesta crítica lúcida i corrosiva, amb el seu esperit revolucionari, amb les seves innovacions tècniques i estètiques ens saporta un missatge que tots coneixem, i que pocs lluiten per destruir-lo: Aquesta es la nostra desgràcia.

"PERQUÈ UNS SÓN A LA [FOSCA I ELS ALTRES A LA PLE- [NA LLUM. ALS SEGONS TOTHOM [ELS VEUEN I ALS PRIMERS NO ELS [VEU NINGÚ"

TEATRE

Els propers dies 16 i 17 de Juny, tindrà lloc al Teatre Municipal un curset de Direcció Teatral a càrrec de Ramon Simó i Vines, Director de l'Institut d'Experimentació Teatral de la Universitat de Barcelona.

Hi assistiran dos membres de cada grup de teatre de la Coordinadora, i està patrocinat pels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat.

LA FORTUNA DE SILVIA A LA "1a. MOSTRA JUVENIL DE TEATRE DE LA GENERALITAT"

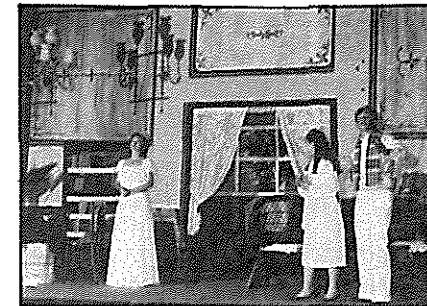
Per primer cop arreu Catalunya, la Direcció General de Joventud, Institut Català de Serveis, ha organitzat la "1a. MOSTRA JUVENIL DE TEATRE". Hi han participat 72 grups: 57 de Barcelona, 1 de Girona, 4 de Lleida i 10 de Tarragona.

La cloenda d'aquesta "1a. MOSTRA" es va celebrar el dia 26 de maig a Ulldecona, amb l'actuació al Teatre Municipal de la secció de teatre del Centre Cultural i Recreatiu. L'obra fou l'última que varen presentar pels pobles de les nostres comarques: "La Fortuna de Silvia", de Sagarra.

Hem d'assenyalar que es va desplaçar fins a Ulldecona, la nit de l'actuació, un jurat per tal de fer la corresponent valoració, que després estarà compartida amb la resta dels grups de forma global. Un cop assabentats de la mateixa, mitjançant una publicació, es donarà recull a totes les obres que hi han participat a aquesta Mostra que ha organitzat la Generalitat de Catalunya.

El jurat va està format per Maria Rosell i Joaquim Icart, que varen estar acompanyats pels tècnics dels Serveis de Joventut de Tarragona, els quals van agrair en nom del seu Cap, la participació que el CCR, havia fet a aquesta crida de l'Institut de la Joventut, al vulguer participar a la Mostra.

Després de la representació de "La Fortuna de Silvia", aquests senyors es varen reunir al local social del CCR, per tenir una xerrada amb el director, actors i components que han fet possible la posta en escena de l'obra de Sagarra. Hem de dir que l'impressió va ésser molt positiva. Així mateix ho feia constatar als mateixos actors, Maria Rosell. "Hem quedat molt sorpresos. L'obra ha estat tractada amb molta fidelitat. S'ha sapigut agafar un autor, mantindre el text, una època, i amb una forma d'actuació que ha estat fidelíssima dins el teatre de Sagarra. Quan al final de l'obra els actors heu sortit a saludar al públic, i entre ells el director, hem vist el perquè s'havia comprés l'obra de Sagarra. Segur que si aquest muntatge el fa una persona jove, per molt que hagi estudiat a Sagarra, no sabrà donar-li l'aire d'època que el director li ha donat. Hem cregut que el text ha estat molt adequat, amb bona dicció. Hem trobat un vestuari molt correcte, amb bon moviment escènic. L'interpretació en general ha estat molt bona, destacant especialment els papers de la mare i la filla. El dir això no es desmereix als demés. "La Silvia", en el decurs del seu llarg paper ha aguantat la

tensió, sense que baixés l'obra en cap moment en un treball d'una dimensió fora de serie. Creiem positiva la feina que esteu fent a Ulldecona, i per supòst tireu endavant".

Per la seva banda Joaquim Icart, també es va sentir satisfet: "Hi ha hagut un treball molt ben fet, difícil de lograrlo en obres de Sagarra. Una obra on s'ha vist la ma del director des de el seu inici fins al final. El fet d'aconseguir que la gent, en aquest tipus d'obres, no marxí del pati de butaques a mitant, és molt important, el tenir aquesta garantia de permanència. L'obra, per supòst, que l'han aguantat tots els actors. Bona direcció i ben interpretada".

Després d'un col·loqui, a nivell tècnic, pel que fa al muntatge i llums, Pere Sans, director, va felicitar també als actors i va agrair al jurat l'assistència a Ulldecona aquella nit, dient que "Ulldecona havia estat la sava del teatre a les Terres de l'Ebre, pel fet de aguantar més de 30 anys a aquest entorn i que es sentia satisfet per tenir un grup com el del C.C.R. i a més a més quan es sentien declaracions tan satisfactòries com les que el jurat acabava de fer referent a l'obra de Sagarra".

Satisfacció, doncs, per a tots, que dona peu a que l'empenta que des de temps se li dona al teatre a Ulldecona, es pugui continuar.